

ÄLÄ
AVAA!

HIRVIÖITÄ!

VOIHAN MÖRKÖ,
SINÄ AVASIT SEN!

ÄLÄ
AVAA!

HIRVIÖITÄ!

TAIDATKIN OLLA
ROHKEA TAPAUS!

JUHANA SALAKARI & JII ROIKONEN

HIITÄVÄN HIRVIÖN MINIMYTEERI

HELSINGISSÄ KUSTANNUSOSAKE YHTIÖ OTAVA

Copyright © Juhana Salakari (teksti), Jii Roikonen
(kuvitus) ja Kustannusosakeyhtiö Otava 2025
Taitto ja kannen suunnittelu: Juhana Salakari
Tekstin- ja tiedonlouhinta kielletty.
ISBN 978-951-1-50283-8

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2025

TURVAVYÖT KIINNI,
NYT SE ALKAA!

LUKU 1

HIRVIÖHAMPURILAINEN

Hans makasi mahallaan sängyssä ja luki kirjaa. Hän käänsi hämärässä huoneessa sivua ja jatkoi lukemista:

Maailman rohkein poika, Max McMättölä, käveli päättäväisenä kohti edessä näkyvää hampurilaisravintolaa. Ravintolan ikkunat olivat säröillä ja sisustus tuusan nuuskana. Myyntitiskin takaa kuului hyytävä ääni:

- RÄY-RÄY-RÄYYH!

Maxin silmät puristuivat viivoiksi. Hän katsoi tuimana ikkunalasin läpi tiskille. Lasin toiselta puolelta hänen katseeseensa vastasi kolmimetrisen hampurilaishirviö. Tuijotuskisan voittaja ei selvinnyt, sillä samassa Maxin sisko, maailman rohkein tyttö, Marion hyppäsi voltilla ikkunalasin läpi. Hypätessään hän potkaisi ikkunan rikki. Hyppy päättyi kierteen jälkeen näyttävään alastuloon. Marion osoitti hirviötä ja karjaisi:

- KUKAAN, toistan, **KUKAAN** ei riko isämme hampurilaisravintolaa ilman seuraamuksia!

Lasinsirut rasahtelivat Maxin kenkien alla, kun hän asteli sisälle ja pysähtyi siskonsa viereen. Hän näki tiskillä tutun kurkkusalaattipurkin ja tokaisi:

– Isä on taas tuonut vahingossa radioaktiivisen kurkkusalaatin tänne. Sen pitäisi olla hänen keksijänpajassaan lukkojen takana. Tuo salaatti saa aina aikaan melkoisen sotkun.

Radioaktiivista kurkkusalaattia päälleen saanut ja hirviöksi muuttunut hampurilainen ärjyi ylimielisenä:

– HAHAHA! Noin pienet maanmatoset eivät minua voita! Hirviö nappasi tiskiltä sirottimen, huiskutti lavein liikein suolaa päälleen ja karjui:

– Tuliko tänne hampurilainen kaikilla mausteilla?

– EI! Minä otan vain **SINAPPIA!** Max huusi.

– Ja minä – vain **KETSUPPIA!** Marion säesti.

Sitten molemmat työnsivät kätensä selkensä taakse ja vetivät sieltä samanaikaisesti esiin putkimaiset laitteet.

– Saanko esitellä, sinappitykkini SINPE-S100, Max kuullutti. – Siskollani taas on käytössä ketsupputykki KETSU-K100.

Hirviö tajusi olevansa uhattuna. Se hyppäsi kokoonsa nähden ketterästi myyntitiskin yli ja ryntäsi sisaruksia kohti kaistapäinen virne kasvoillaan. Max painoi sinappitykkinsä liipaisinta, mutta mitään ei tapahtunut. Ei myöskään Marionilla.

– VOI EI! Olen unohtanut täyttää tykit, Max pyörittä päätään.

– Sinä **AINA UNOHDAT!** Marion kuittasi.

Jättihampurilainen syöksi salaatinlehti lepattaen tuolien ja pöytien läpi tehden niistä selvää. Kun hirviö oli vain muutaman metrin päässä sisaruksista, Max ja Marion ottivat vyöltään valkoiset pullot.

– Heitto lähtee ykkösellä. YKSI! Marion huikkasi veljelleen.

Molemmat hyppäsivät hirviön rynnistyksen alta eri suuntiin ja viskasivat pullonsa päin hampurilaista. Kuului valtava PLÄTS ja ravintolan ikkunat värjäytyivät valkoisiksi kuin taikaiskusta. Joka puolella oli nyt... **MAJONEESIA.**

Max ja Marion nousivat ylös majoneesin peittäminä. Katosta valui alas **MAJONEESIA.** Myyntitiski oli täynnä **MAJONEESIA** ja ravintolan edusta oli majoneesista lumenvalkoinen. Jättihampurilainen makasi lattialla ja sai vain vaivoin liikutettua itseään. Max sitoi hirviön kädet

tiukasti selän taakse, istahti majoneesin peittämälle jakkaralle ja lausui myyntimiehen äänellä:

– Majoneesipommi ei petä koskaan. Se tainnuttaa niin isot kuin pienet. Nyt vain odotetaan tunti, niin kurkkusalaatin vaikutus häviää...

– ...ja hampurilainen muuttuu taas omaan kokoonsa – ja murkinaksi, Marion jatkoi.

Max osoitti kohtaa, josta sisko oli hypännyt sisään ja huokaisi:

– Miksi ihmeessä sinä rikoit tuon ikkunan? On siinä ovikin.

Marion iski silmää veljelleen:

– Se oli jo valmiiksi säröillä.

Samassa ravintolan kellarista kuului avunhuutoja.

- APUA! APUA! LAPSET!

– Se on isä, Marion havahtui.

Max ja Marion ryntäsivät kellarin ovelle ja näkivät jotakin veret seisauttavaa...

